

Pakijan

Po završetku borbe i povratku u Črnju Muru polako sam počeo shvaćati da bi mi ovo mogli biti zadnji avanturistički dani s KKK-om, bilo je krajnje vrijeme da se vratim u Pilboro Port svojoj trudnoj ženi. Nakon standardnih 4-8 rundu pozdrava u Rodi otvorio sam portal kroz drvo i vratio se na centralni trg Pilboro Porta, tako je počela višemjesečna agonija.

Renate, inače temperamentna i bez dlake na jeziku, u kombinaciji s podivljalim hormonima se činila sto puta opasnija nego Utvara, Zuluf i par krakena zajedno. Ne mali broj puta sam se skrivao u Betežni kod Zlatne Tete ili u Rodi kod dokova, ali nije mi bilo spasa. Šalu na stranu na svijet je uskoro došla mala Klarisa (morao sam se bakici nekako odužiti zato što mi je spasila život). Kako izgleda dijete tieflingice i firbolga pitate se? Ne sumnjam da će uskoro znati cijela Črnja Mura a i dobar dio Zlatnog otočja, s nas dvoje kao roditelja, mojim selom i KKK-om kao povremenim dadiljama to dijete jednostavno mora biti savršeno.

Ali kao što sam i rekao, odlučio sam (čitaj bio sam prisiljen) završiti svoj avanturistički život i naći mirniji posao. Moram priznati nisam uopće mislio da ću u nekoliko godina proživjeti sve što sam proživio, od Munjevitih Lisica, smrti Broza, formiranja KKK-a, razbijanja svih luka i dokova u koje uplovimo, smrti drugog Broza, hodajuće Smrti, prisustvovanja stvaranju novog božanstva itd. Stvarno da bi riječ rekao, bilo je tu puno zabavnih trenutaka, malo strašnih, malo dosadnih ali to je život. Vrijeme je za novo poglavlje u mojem životu, želim iskoristiti talent koji sam shvatio da imam sasvim slučajno. Postat ću javni bilježnik!

Nekih 5 minuta pješke od naše obiteljske kuće pronašao sam stari ured koji više nije bio korišten. Nakon kratkih pregovora s Pepekom dogovorili smo se da mogu koristiti taj prostor za svoje bilježničke dužnosti, Pepek je bio sretan da će nekome moći prebaciti dio gradske papirologije (bolje to nego da plaćam najam, naučio sam ja nešto od svojeg kapetana). Uz malo druidske magije, par prijateljskih ruku i puno ruma za par tjedana otvoren je bilježnički ured **Papiri i kikiriki j.d.o.o.** (nemam pojma kaj znači ovaj zadnji dio ali rekli su mi da je to oke).

Naravno uz svakodnevni posao pokušavao sam među druidima proširiti vijesti o Zlatnoj Teti u Betežni, stvarno bi mi bilo žao da ostali ne znaju kako su druidi nastali. Malo po malo sve veći broj druida počeo je posjećivati sveto drvo, ali moramo paziti da se vijest ne širi prebrzo, svetište se ipak nalazi u području Horugve :/

I tako, iz svojeg ureda dovršavam ove zabilješke, počinje živjeti obiteljski dosadni život koji ne uključuje povremene spontane avanture kada se bakica tj. živući Rumgobbler pojavi u luci, definitivno običan život bez ikakve opasnosti mhm.

Drago mi je vidjeti da se Klarisi sviđaju Roxijeve priče o našim avanturama, doduše uvijek doda neki novi detalj ili sebi da malo više zasluga ali kaj se tu može, sve mi se čini da će i ona uskoro krenuti stopama svojih roditelja. Samo me malo strah moje divne ženice, čini mi se da joj se svidjela majčinska uloga a jedino dijete nam brzo odrasta, vidim da će opet biti skrivanja kod Rivačega u trezoru.

Gagbak

Gagbak je nakon uskrsnuća osjetio još jači poriv da odmara od stalnih avantura. Odlučio se koncentrirati na Jegermešter i stvoriti proizvodnju. Recept je i dalje tajna, a magičan krumpir je najstrože čuvan sastojak. S vremenom Gagbak je stvorio bogatstvo samo od kuhanja pića i dao si je napraviti villu sa malom lukom da njegov brod ima uvijek gdje pristati. Villa se nalazi na pola puta između Črnje Mure i grada na mostu.

Kao i za presvjetlog Dordola, uzvišena teta Teuta je imala ponudu za Gagbaka. Predložila ju je poziciju Krotitelja zmajeva. Iako Gagbak nije vjerovao Teuti jer je očekivao da će tražiti od njega da širi njemu vjeru, prihvatio je poziciju zbog ljubavi prema zlatu. Tako je postao prvi rizničar novo Murinog stožera. Teuta je znala da je to posao stvoren za njega, jer kada volim šta radiš ne radiš ni dana.

Gagbak je našao vremena posjetiti svoj rodni otok, gdje je po dolasku saznao da su ljudi skoro zaboravili na njega i njegovu kaznu. Obitelj ga je prihvatila natrag, i time je ispunio svoju dugogodišnju želju.

Povremeno se nastavio baviti avanturama, zajedno sa Bakicom na Rumgobbleru.

Klarisa

Nakon što je bitka završila, čekala sam na mjestu da se natrag vratim u svoje tijelo. Kada je već neko vrijeme prošlo, a ja sam ostala u obliku broda, pomislila sam da će me možda Jezuš ili Karas uzeti na Nebo. No, niti to se nije dogodilo. Ostala sam Rumgobbler. Napokon sam shvatila da je moja nova sudbina biti u ovom obliku. Sve se mijenja, moja vjera, moja mišljenja pa zašto ne i smrtno tijelo.

Čitav život proživjela sam u četiri zida samostana, ali želja za slobodom i znatiželja koja me ohrabrila da napustim svoj dom i zaputim se u nepoznato je još uvijek bila jaka. Moje tijelo je bilo staro i krhko, ali um je bio znatiželjan i otporan kao da imam dvadeset godina. U mojim godinama trebala bih se smiriti u svoja četiri zida i čekati da smrt dođe po mene. E, pa ne ova bakica! U meni ima još života! Koliko god sam avantura proživjela sa svojom dječicom, jednostavno mi nije bilo dovoljno.

Moja dječica su odrasla, osamostalila se. Postali su ljudi (i božice) vrijedni divljenja, sa životnim iskustvom i mudrošću koji su nezamijenjivi. Ne mogu poželjeti više od toga. Srce mi je puno. Zauvijek ću ih voljeti i uvijek biti tu za njih kada me trebaju, ali sada je vrijeme da ih pustim da idu svojim putem. A ja ću kao Rumgobbler nastaviti lutati po svijetu dokle god mi Karas i Jezuš dopuste, doživjeti nove avanture i istovremeno paziti na neke nove klince koje ću zvati dječicom neovisno koliko oni zapravo imali godina.

Teuta

Nisam se ni počela privikavati na nove sposobnosti kada se sa neba spustio plamen bijele svijetlosti. Drugi oblik, ali ista ona svijetlost koja mi je pomogla tako davno u ćeliji Tortuge. Nije se predstavio, nije ni trebao. Jednostavno sam znala da je to Svarožić. Topla svijetlost me

obasjala i samo sam čula, zapravo ne, osjetila riječi - "Dobrodošla kćeri. Čujem da si napravila pošten kaos za jednu božicu reda." Objasnio mi je neke stvari. Druge mi je samo pokazao da već znam. Nije se dugo zadržao - samo dovoljno da pomogne sa prijelazom u novo postojanje.

Planet Reda - moj novi dom i na njemu moje novo kraljevstvo - skupina otočića koje sam odlučila nazvati Azurno otočje. Zнала sam što me čeka - ovo kraljevstvo i ja s njime će umrijeti bez podanika. Živjela sam bez vjere cijeli život i sada mi život ovisi o vjeri drugih, sudbina ima okrutan smisao za humor. Sudbina - sada sam njena božica, njena sluga zapravo. Vidjela sam svoju sudbinu, sudbinu drugih bodova, sudbinu ovog univerzuma i svakog živa bića - istovremeno. Mislila sam da ću ponovno eksplodirati, ali čisti opseg moje dužnosti napokon mi je postao jasan. Ovo nije posao za jednu božicu, ovo je dužnost svakog osobno. Ja sam tu samo da pomognem onima koji su negdje putem izgubili.

Odlučila sam posjetiti svoju staru posadu. Javiti da sam dobro i što sada sljedi. Putovanje je bilo lagano, ponekad mi se čini da sam satkana od zraka, ali pri silazku na planet zatekla me težina. Barijera satkana od nečega meni nepoznatog, nečega ne božanskog. Probala sam više puta i nisam uspjela. Srećom moja moć nije istih limitacija, ne moguće je kompletno zarobiti božicu slobode. Povezala sam se sa jedinim dijelom sebe još na Oblivisceturu - Micekom. Dijete moje magije, još je bio živ i zdrav, još uvijek u Muri. Fokusirala sam svoje biće, svoju moć i svoja uvjerenja ravno u tu malu lasicu i kreirala nešto još čudesnije - moj prvi avatar - fizičko utjelovljenje moje volje.

Koliko god moja volja bila sada obvezujuća, moja dužnost zahtjeva i podanike koji mogu misliti svojom glavom. Netko hladne glave da dobro sagleda situaciju, dobrog srca da ispravno odluči i jake ruke da izvrši odlučeno. Dor'dol je bio savršen izbor za mog šampiona ništa manje od Miceka za mog avatara. Pobrnila sam se da ponudim i ostatku posade pomoć sa njihovim sudbinama, iako u manjoj mjeri. Gagbak je naprimjer dobio posao ministra financija Mure. Također kao utjehu za gubitak Rumgobblera, po zakonima Mure i otvorenog mora, dobio je galeon kojeg je sam isprazio tijekom bitke.

Dor'dol

Svjedočivši padu utvare i prizvanog boga Nerula, Dor'dol krvav, ozlijeđen i umoran, odmah pokušava pomoći svojem kapetanu. Neuspjevši zaziva Pakijana koji koristi magiju kako bi ga oživio nazad u ovom svijetu. Kako Gagbak ponovno uzima dah, Dor'dol osjeti olakšanje.

Tek tada ugleda jaku svijetlost koja dolazi sa Rivačegovog broda, iz smjera gdje je Mares Ilvam odnijela Teutu kako njena krv ne bi došla u krive ruke, nije mu skroz jasno što se to događa, međutim osjetća čudnu toplinu u svojim prsima. Nakon par dubokih uzdaha i izdaha, krene tražiti ranjenike te pomagati im. Organizira što je više moguće ljudi kako bi se spasilo što više ljudi. Prilikom trenutka prijenosa ranjenika na jedan od organiziranih brodova za spašavanje Mares Ilvam nam kaže kako misli da je Teuta postala božica, na što Dor'dol ne kaže ništa, ali ima pomalo gorak osjećaj u sebi pomješao sa daškom nade za svoju nestalu kolegicu.

Povratak u Črnju Muru je miran i netipično tih za cijelu posadu Rumgobblera. Povratkom u rodu, Roxy i Gagbak organiziraju feštu za cijelu posadu kako bi proslavili povratak kući. Dor'dol ujutro mamuran ustaje te krene šetati po gradu, razmišljajući o stvarima koje su se dogodile kroz avanture sa trenutnom posadom. Zaključuje da za njega više nema smisla ploviti i istraživati svijet, jer zaključuje da je u ovoj zadnjoj avanturi vidio više nego ikad više. Vraća se u svoj rodni grad, Rivačeg. Nudi svoje usluge Rivačegu, kao iskusni borac, treniran u poljima magije i bliske borde direktno u Rivačegovoj

vojsci, pridružuje se Rivačegovoj gardi uz direktni dogovor sa Rivačegom da će se većina njegovih usluga vrtiti više oko uloge savjetnika. Iako poznavajući sebe, neće moći odoliti još kojoj avanturi.

Nakon par mjeseci relativno mirnog života u Rivačegu, koji se nemalim dijelom sastojao od reorganiziranja vojske, treniranja novih vojnika, kockanja i pijenja u Bakrenom Rivačegu, jedno večer nakon dobrog seta pobjeda u njegovoj najdražoj igri, hodajući uz Rivačegovu plažu Dor'dol primjeti vrlo žarku svijetlost. Počne se pojačavati, sve više i više dok sve oko njega ne postane bijelo. Iz bjelila stvori se Dor'dolu veoma poznata figura, veoma poznat oklop, veoma poznato lice, Teuta. Dor' dolovo koplje, koje je magično vezano za njega, teleportira se u ruke Teute.

Teuta: "Dor' dole, klekni, molim te."

Dor'dol osjetivši kako je Teuta sada više biće, klekne.

Teuta: "Potreban mi je vjeran šampion koji će širiti moj utjecaj i uzdržavati moje vrijednosti. Dor' dole, dokapetane Rumgobblera, viteže Rivačega i heroju Pilboroporta, Črnje Mure i cijelog Zlatnog Otočja - prisežeš li mi svoju vjernost?"

Dor'dol: "Teuta, vjerni suborče, bivša trening partnerice i prijateljice u cuganju, prisežem."

Teuta: "Prisežeš li da ćeš očuvati red, štititi živote i podržati pravdu?"

Dor'dol: "Kako i do sada tako i zauvijek, s jednom razlikom, od sada će to biti u tvoje ime."

Teuta: "Prisežeš li da nećeš stvoriti nemrtve, ubijati bez razloga, izbjegavati svoju dužnost?"

Dor'dol: "Za dobrobit ovog svijeta, za pravdu i za svetost ljudskoga života, prisežem."

Teuta: "U tom slučaju Dor' dole, prozivam te Prvim paladinom moje Crkve i prihvaćam te u Vjeru."

Dor'dol: "Hvala božice, obećajem širiti dobrotu i pravednost. Također obećajem svima koje sretnem podijeliti našu vjeru i prijateljstvo."

Teuta: "Tvoja sudbina je još veća od toga. Paladine, prisežeš li mi svoj život?"

Dor'dol: "Svojim srcem prisežem."

Teuta: "Paladine prisežeš li mi svoju snagu?"

Dor'dol: "Svojom moću, prisežem."

Teuta: "Paladine prisežeš li mi svoju dobrotu?"

Dor'dol: "Svojom dragošću, prisežem."

Teuta: "Dor' dole prisežeš li biti moj mač i moj štit na ovom planetu?"

Dor'dol: "Svim svojim tijelom i duhom, prisežem."

Teuta: "Onda ti blagoslivljam sudbinu paladine. Dajem ti sudbinu ratnika kojeg ni vrijeme ni bolest neće ni dotaknuti sve do onoga dana kada dođe tvoje vrijeme i padneš u bitci pa mi se ponovo vratiš."

Dor'dolov glaive počne levitirati u zraku ispred njega.

Teuta: "Ustani Dor' Dole, moj šampionu. Uzmi natrag svoje oružije i daj mu pravo ime. Od dva boga je blagoslovljeno, neka te dobro služi."

Dor'dol: "Mellon, the Keeper of Loyalty!"

Dor'dol zgrabi svoje oružje i probudi se na plaži, držeći Mellon, pogleda u inskripcije runa svojeg starog učitelja i na kratko se prisjeti avantura koje je prošao sa teutom, u tom trenu Mellon zasvjetli. Dor'dol zna što mora činiti.

Aapep

Nakon neuspjelog lječenja od strane Klarise, Aapep je potražio pomoć i kod drugih svećanika Mure. Ipak ništa nije uspijelo u uklanjanju kletve koja ga je polako izjedala. Odlučio je potražiti pomoć namojćnijeg bića kojeg zna - svog poslodavca. On zasigurno ima moć promijeniti sudbinu. Još prije nego li je bitka protiv Agrogora krenula, Aapep je već napustio planet.

Uvjeravajući svoga poslodavca da će mu vratiti sve dano stotruko, Šua je odlučio dati svome slugi jednu želju kako bi ga spasio - šteta godina truda rekao je. Wish je najmoćnija magija koju smrtnik može castati van rituala, sposobna izlječiti bilo koju kletvu - ali samo ako bogovi dopuste.

Aapepova želja je samo isparila i s time njegova nada za preživljavanjem.

Šua: " Čini se da netko gore te stvarno ne vo-"

U tom trenu oči obližnjeg raka zasvijetle i čuo se sveprisutan glas:

"Aapepe sudbina ti je bila umrijeti u bitci protiv tog kaosa - ali probao si nju izbjeći, kao i svoje dužnosti. Ja, Teuta, Božica sudbine obećajem ti da nećeš uspjeti. Od uvijek je zapisano da ćeš tako umrijeti i tako će i biti - od kletve nanesene u jednoj od tih bitaka."

Aapep je umro u Črnoj Muri, moleći za pomoć i oprost. Na kraju, nije dobio ni jedno.

From:

<http://rumwiki.duckdns.org/> - wiki

Permanent link:

<http://rumwiki.duckdns.org/doku.php?id=en:5e:sesije:aftermath>

Last update: **2026/09/13 10:05**

